

Lovforslag nr. L 210. Fremsat den 17. maj 1983 af Agerschou (SF) og Tinning (VS)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitutioner)

§ 1

I lov om social bistand, jfr. lovbekendtgørelse nr. 333 af 27. juni 1980, som senest ændret ved lov nr. 128 af 30. marts 1983, foretages følgende ændring:

I § 73 affattes *stk. 4* således:

»*Stk. 4.* Betalingen fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter. Dog kan nedsættelse af forældrenes betaling ske i løbet af et regnskabsår.«

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af et lovforslag fremsat i folketingsåret 1981-82 (2. samling), se Folketingstidende 1981-82 (2. samling), forhandlingerne sp. 4778 og 7275 samt tillæg A sp. 4437.

Lovforslaget blev dengang fremsat med følgende bemærkninger:

»Som bestemmelsen i § 73, stk. 4, for tiden er formuleret, skal forældrebetalingen for børns ophold i daginstitution fastsættes for et regnskabsår ad gangen.

Det er naturligvis en god beskyttelse af forældrene mod pludselige forhøjelser.

Imidlertid bevirker bestemmelsen samtidig, at en kommunalbestyrelse heller ikke kan nedsætte forældrebetalingen midt i en regnskabsperiode, selv om den måtte ønske det. Flere kommuner, bl.a. Ribe, Tølløse og Nykøbing-Rørvig, har foresøgt, men har måttet opgive på grund af den nævnte bestemmelse.

Forslagsstillerne mener, at det må være op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, om forældrebetalingen midt i en regnskabsperiode skal nedsættes. På forespørgsel har socialministeren udtalt, at en sådan bestemmelse ville medføre administrative konsekvenser. Det vil forslagsstillerne ikke afvise, men er samtidig af den opfattelse, dels at de vil være overskuelige, dels at det må være problemer, der afgøres i den enkelte kommune.

For en ordens skyld skal forslagsstillerne fremhæve, at vi i øvrigt mener, at børns ophold i daginstitutioner burde være gratis på samme måde, som folkeskolen er det.«

Grunden til genfremsættelsen er, at forslagsstil-

lerne har konstateret, at den nuværende affattelse af § 73, stk. 4, kan bevirke, at forældre kommer til at betale mere end de 35 pct., der er angivet i § 73, stk. 1 (se bilag).

I flere kommuner er der sket det, at man har fastsat en forældrebetaling for 1983 på grundlag af institutionernes budgetter. Herefter har man imidlertid foretaget besparelser på daginstitutionsområdet (det gælder også dagpleje), hvorefter forældrebetalingen rent faktisk overstiger de 35 pct., der lovmæssigt er angivet.

For forslagsstillerne er der ingen tvivl om, at det er lovmedholdeligt, og at der burde foretages en tilbagebetaling til forældrene af differencebeløbet.

Det er socialministeren imidlertid ikke enig i (jfr. bilag med optryk af svar på spørgsmål 78, stillet i folketingets socialudvalg). Den holdning, socialministeren indtager, betyder, at en hvilken som helst kommune kan overtræde bestemmelsen om en forældrebetaling på 35 pct. – blot ved at beregne en tilstrækkelig høj daginstitutionsudgift i forbindelse med budgetlægningen for derefter senere at foretage besparelser. Det er helt uacceptabelt og en omgåelse af de love, folketinget vedtager.

Det burde ikke være nødvendigt at fremsætte dette lovforslag, men socialministerens stadige balanceren på kanten af det lovstridige i sine fortolkninger gør det imidlertid nødvendigt.

Det skal understreges, at en vedtagelse af lovforslaget blot betyder, at det fastholdes, at den nuværende § 73, stk. 1, i lov om social bistand rent faktisk også gælder.

Et af folketingets socialudvalg stillet spørgsmål til socialministeren tillige med dennes svar herpå

Spørgsmål 78:

Hvordan skal forældrebetalingen reguleres, hvis konsekvenserne af en kommunes besparelser på daginstitution/dagplejeområdet betyder, at forældrene kommer til at betale mere end de 35 pct., der fremgår af bistandslovens § 73, stk. 1?

Svar:

Efter bestemmelsen i bistandslovens § 73, stk. 1, jfr. § 64, stk. 3, betaler forældre for deres børns ophold i en daginstitution (eller i dagpleje) med et beløb, der svarer til 35 pct, af udgifterne ved opholdet bortset fra ejendomsudgifterne.

Denne bestemmelse modificeres af bestemmelsen i § 73, stk. 4, hvorefter betalingen fastsættes for et regnskabsår ad gangen på

grundlag af institutionernes budgetter.

De to bestemmelser indebærer, at kommunalbestyrelserne på grundlag af de udarbejdede og godkendte budgetter skal fastsætte forældrebetalingen for det følgende regnskabsår. Denne betaling ligger derefter fast i det pågældende regnskabsår.

Hvis en kommune gennemfører besparelser inden for daginstitution/dagplejeområdet, vil dette få den virkning, at der ved næste betalingsfastsættelse for det følgende regnskabsår vil foreligge et reduceret budget, som dermed vil bevirke en lavere forældrebetaling for det følgende regnskabsår. En besparelse inden for området, der gennemføres med virkning fra midt i et regnskabsår, vil derfor først få virkning for forældrebetalingen i det følgende regnskabsår.